Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37149
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

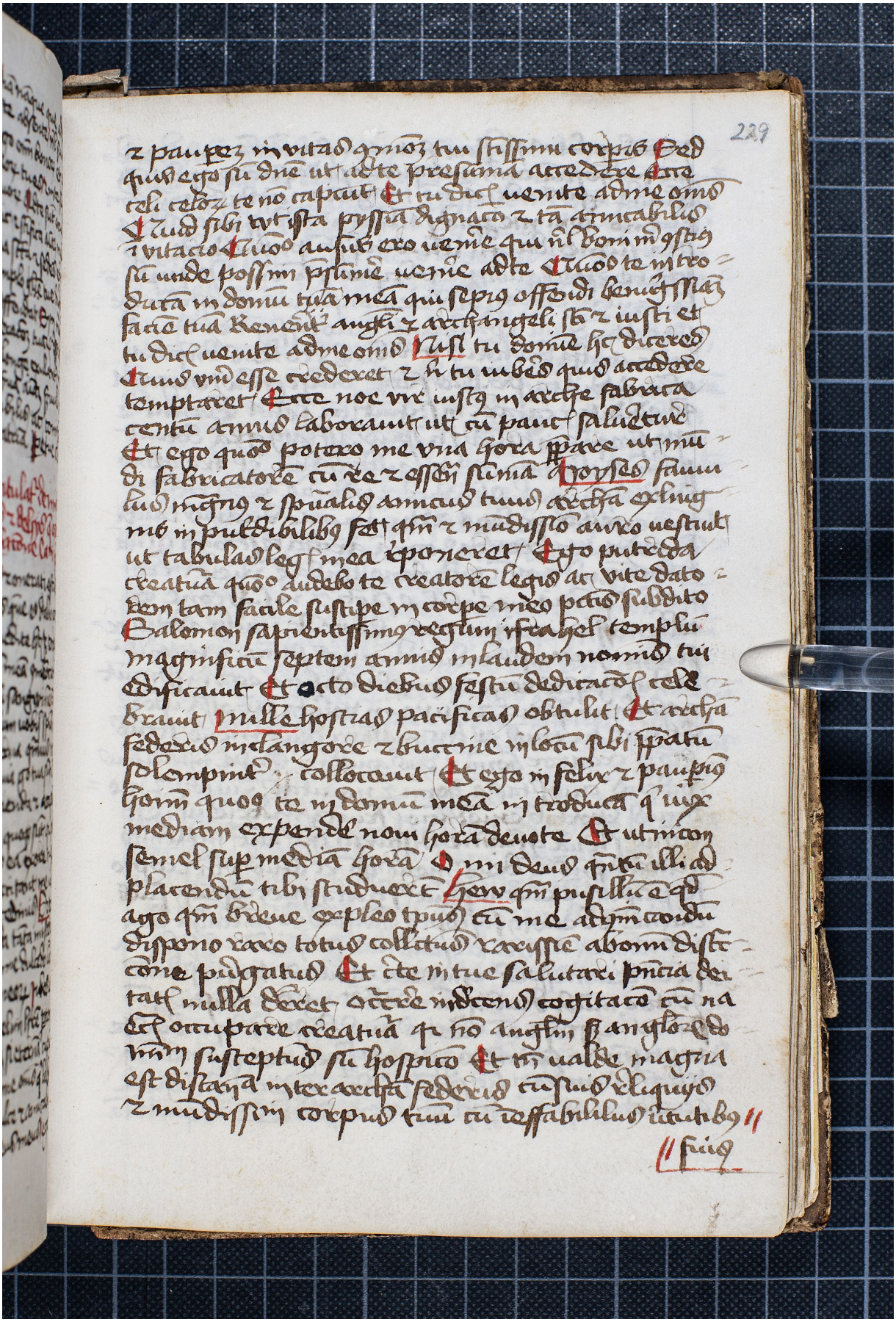

229

z pauper in vita ad gnos tu stissimu corpus Sed
quis ego su dne ut ad te presuma accedere Ecce
celi celo z te no capiunt Et tu dicis venite ad me omes
Quid sibi vult ista pressura dignaro z ta admirabilis
i vitaco Quod ausus ero venire qui nil boni in gstis
su unde possim pstime venire ad te Quod te intro
dura in domu tua mea qui sepiq offendi benedicissimi
facie tua Benedicit angli z archangeli sti z iusti et
tu dicis venite ad me omes Nisi tu domine hc diceres
tunc vnq esse crederet z si tu iubes quis accedere
temptaret Ecce noc vne iusti in arcte fabricata
centu annis laborant ut cu paucis saluentur
Et ego quis potero me vna hora sparce ut mu
di fabricatore cu te z assei scienia Provsed solum
lud ingenio z spualis amicus tunc arcta exhiui
mb in putribilibus fatis qm z mudissimo auro nestrui
ut tabulas legis mea iponeret Ego putrida
creatura quo audebo te creatore legis ac vite dato
rem tam facile sustipere in corpe meo pcto subdito
Salomon sapientissimus regum israel templu
magnificu septem annis in laudem nominis tui
edificauit Et acto dicitur festu dedicacionis celebrauit
Nulle hostias pacificas obtulit Et arcta
federis melangore z huctine in loco sibi sparsu
solempnis collocauit Et ego infelix z pauper
hom quos te in domu mea introducta q iux
mediam expende nom hora devote Et ut non
senel sup media hora Omni deus fratu illi ad
placendu tibi studuerit Heu qm pusillus e qd
ago qm breve exples tpus cu me adym cordu
dispono vacco totus collectus vacasse abom diste
core purgatus Et dte in tue salutaci pncia de
tatis nulla decet o dte indecens cogitaco cu na
dec occupare creatura pr no angelus s angelo ed
mon susceptus su hospico Et in valde magna
est distancia inter arcta federis tui quis reliquis
z mudissimi corpus tui cu tessabilibus iuentibus

quis